

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.538 van 26 april 2016
in de zaak A. 213.330/X-15.903.**

In zake : de NV KEIZERIKLAND
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pieter Jongbloet
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Jan Jacobsplein 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de GEMEENTE BOORTMEERBEEK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Wim Rasschaert
 kantoor houdend te 9420 Erpe-Mere
 Ten Bos 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de PROVINCIE VLAAMS-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dany Socquet
 kantoor houdend te 3080 Tervuren
 Merenstraat 28
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

de NV PARC RESIDENCES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Pieter-Jan Defoort en Sofie Rodts
kantoor houdend te 8020 Oostkamp
Hertsbergsestraat 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 augustus 2014, strekt tot de
nietigverklaring van :

- a) het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Boortmeerbeek van 16 december 2013 houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Eekhoornhof” en
- b) het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 3 april 2014 houdende de goedkeuring van het voornoemde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan met uitsluiting van een aantal passages van de toelichtingsnota.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 17 september 2014. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 december 2015.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sander Kaïret, die *loco* advocaat Pieter Jongbloet verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Wim Rasschaert, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Dany Socquet, die verschijnt voor de

tweede verwerende partij, en advocaat Sofie Rodts, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij is eigenaar van percelen rond de Keizerikbeek te Schiplaken (Boortmeerbeek) die bebost zijn of in gebruik als akkerland (hierna: verzoekers percelen). Verzoekers percelen zijn gelegen ten zuiden van de Bieststraat tussen de Blokstraat en de Gottendijsdreef.

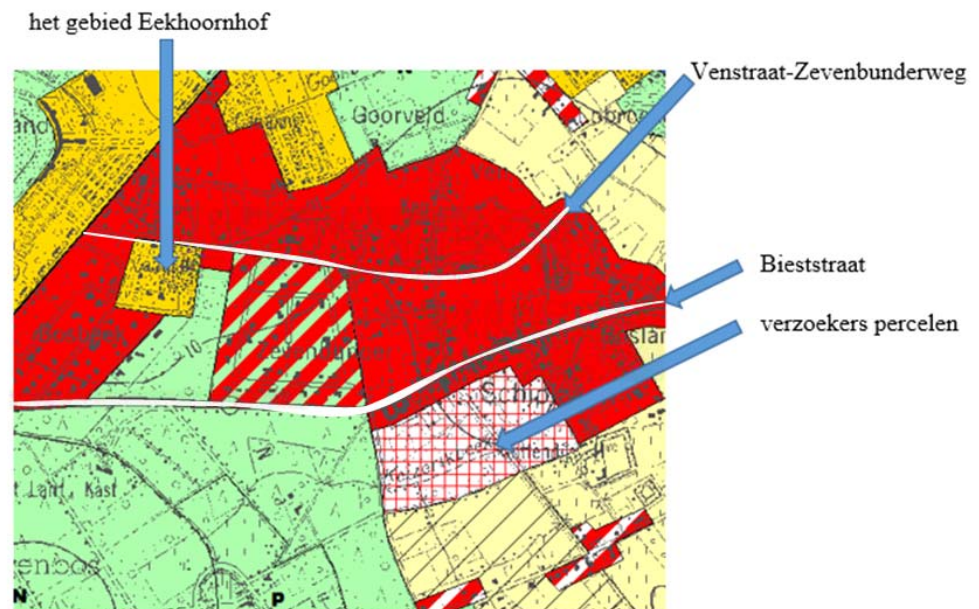
3.2. Overeenkomstig de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven zijn verzoekers percelen gelegen in woonuitbreidingsgebied (hierna: het woonuitbreidingsgebied achter de Bieststraat).

Ten noorden van het woonuitbreidingsgebied achter de Bieststraat bevindt zich op het voornoemde gewestplan te Schiplaken één woongebied dat zich uitstrekt langs twee assen van oost naar west, te weten de as Bieststraat en de as Venstraat-Zevenbunderweg (hierna: het woongebied van het gewestplan).

Langs de Zevenbunderweg is op het meergenoemde gewestplan een recreatiegebied ingetekend dat ter plaatse bekend staat als het Eekhoornhof (hierna: het gebied Eekhoornhof).

3.3. Op het bij het richtinggevende deel van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente Boortmeerbeek (hierna: GRS) horende plan 10 is nagenoeg het gehele woongebied van het gewestplan, evenals het gebied Eekhoornhof aangeduid als “woonkern”. Op hetzelfde bij het GRS horende plan vallen verzoekers percelen buiten die “woonkern” en binnen een zone waarvoor “Omvorming deel WU-gebied naar natuurgebied” wordt aangeduid.

3.4. Ter verduidelijking is hierna een schets op basis van het gewestplan met aanduiding van wegenis opgenomen.

4. De bindende “bepaling 11” van het GRS luidt:

**“BEPALING 11. RUP HERBESTEMMING RECREATIEGEBIED
EEKHOORNHOF**

De gemeente stelt een RUP op i.f.v. de omvorming van de voormalige camping Eekhoornhof tot een sociaal woonproject (herbestemming van recreatiegebied naar woongebied). Ter compensatie van deze omvorming wordt een deel van [het woonuitbreidingsgebied achter de Bieststraat] herbestemd naar natuurgebied.”

De toepasselijke richtinggevende bepalingen van het GRS luiden:

“7 NEDERZETTINGSSTUCTUUR

[...]

7.4 WOONBELEID

[...]

7.4.2 Woongebiedbeleid

Uitgangspunten

[...]

De gemeente gaat uit van de volgende uitgangspunten:

[...]

- De bestaande woninguitbreidingsgebieden (met uitzondering van het gebied dat de gemeente ontwikkelt i.f.v. sociale woningbouw) blijven in reserve.

[...]

Woonprogrammatie per deekern

[...]

WOONKERN SCHIPLAKEN

[...]

Woonuitbreidingsgebieden

- Eekhoornhof: Om het aanbod aan sociale huur- en koopwoningen te verhogen wordt de voormalige camping Eekhoornhof omgevormd naar een sociaal woonproject. De camping wordt nu volledig ingesloten door woongebied van de kern Schiplaken, het heeft een goede ontsluiting en interfereert niet met de open ruimtestructuren op Vlaams niveau. De omvorming naar een sociaal woonproject past ook in de visie van de gemeente om het tekort aan sociale woningen en vooral de sociale huurwoningen bij te sturen op korte en middellange termijn

- [het woonuitbreidingsgebied achter de Bieststraat]:

(deel 1) [...]

(deel 2) Een deel van het woonuitbreidingsgebied, ten zuiden van de Gottendijdsdreef, wordt herbestemd naar natuurgebied. De herbestemming van deze ruimte, die bovendien overstromingsgevoelig is, gebeurt ter compensatie van de omzetting van het recreatiegebied Eekhoornhof naar woongebied. Bij de herbestemming van een deel van dit woonuitbreidingsgebied wordt rekening gehouden met de aanwezigheid van de school en de eventuele toekomstige ruimtebehoefte ervan (de herbestemming mag in geen geval het voortbestaan van de basisschool op deze plek hypothekeren).”

5. Ter uitvoering van de bindende “bepaling 11” van het GRS maakt de gemeente Boortmeerbeek een voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Eekhoornhof” (hierna: het gemeentelijk RUP) op dat bestaat uit het plangebied 1 “Eekhoornhof”, het plangebied 2 “Keizerikbeek” en het plangebied 3 “Achter de Kerk”.

6. Het gemeentebestuur van Boortmeerbeek dient op 29 november 2010 bij de dienst milieueffectrapportage van het Vlaamse Gewest (hierna: de dienst Mer) een screeningsnota over de mogelijke milieueffecten in (hierna: de screeningsnota), waarin zij verzoekt tot ontheffing van de plicht tot opmaak van een plan-milieueffectenrapport (hierna: plan-MER).

7. Met een schrijven van 21 december 2010 deelt de dienst Mer mee dat de opmaak van een plan-MER niet noodzakelijk is.

8. Op 22 april 2013 stelt de gemeenteraad van Boortmeerbeek het ontwerp van het gemeentelijk RUP voorlopig vast.

Plangebied 1 “Eekhoornhof” bestemt het gebied Eekhoornhof tot woongebied.

Plangebied 2 “Keizerikbeek” bestemt verzoekers percelen tot natuurgebied (artikel 2).

Plangebied 3 “Achter de Kerk” bestemt de noordelijke strook van het woonuitbreidingsgebied achter de Bieststraat tot zone voor diensten en gemeenschapsvoorzieningen.

9.1. Tijdens het openbaar onderzoek over het ontwerp van gemeentelijk RUP, georganiseerd van 20 mei 2013 tot 19 juli 2013, worden vijf bezwaarschriften ingediend en twee adviezen uitgebracht.

9.2. In het bezwaarschrift van de verzoekende partij wordt aangeklaagd dat, enerzijds, op verzoekers percelen bouwmogelijkheden in de dorpskern worden geschrapt terwijl, anderzijds, bouwmogelijkheden worden gecreëerd in het gebied Eekhoornhof dat van de kern verwijderd ligt en dat inmiddels een natuurwaarde heeft. Omdat het laatstgenoemde gebied “helemaal is ingenomen door de natuur” is de op de biologische waarderingskaart van 2007 gesteunde screeningsnota manifest onvolledig en onvoldoende.

10. Over het plandossier brengt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: de Gecoro) op 10 oktober 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

11.1. Met een beslissing van 16 december 2013 stelt de gemeenteraad van de gemeente Boortmeerbeek het gemeentelijk RUP definitief vast.

Ten opzichte van het ontwerpplan worden in het definitief vastgestelde uitvoeringsplan de door de Gecoro voorgestelde aanpassingen doorgevoerd. Zo wordt in het plangebied 3 “Achter de Kerk” op het definitief vastgestelde grafisch plan loodrecht op de Bieststraat een symbolische aanduiding “Verbinding voor langzaam verkeer” (artikel 6) toegevoegd die voor de “zachte weggebruiker” een verbinding creëert tussen de zuidelijke grens van de “Zone voor diensten en gemeenschapsvoorzieningen” en het terrein van de kerk.

Voor verzoekers percelen wijzigt er niets ten opzichte van het ontwerpplan.

11.2. De laatstgenoemde beslissing is het eerste bestreden besluit, waarvan het dispositief luidt:

- “art. 1 Het ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Eekhoornhof’ definitief vast te stellen.
- art. 2 Het college van burgemeester en schep(en) wordt belast de procedure te voeren zoals bepaald in artikel 2.2.14. §2 tot §6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.”

12. Met een beslissing van 3 april 2014 keurt de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant het gemeentelijk RUP goed, met uitsluiting van een aantal passages van de toelichtingsnota in verband met het sociale woonaanbod en wonen in eigen streek. Van deze beslissing wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 juni 2014.

De laatstgenoemde beslissing is het tweede bestreden besluit, waarin het volgende wordt gesteld:

“[...]

Het voorliggend document bestaat uit een toelichtingsnota, stedenbouwkundige voorschriften, een plan met de bestaande feitelijke toestand, een plan met de bestaande juridische toestand, een grafisch plan met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften, de ontheffingsbeslissing ‘onderzoek tot milieueffectenrapportage’, een register met de percelen waarop een bestemmingswijziging wordt doorgevoerd die aanleiding kan geven tot een planschadevergoeding, een planbatenheffing of een compensatie, en een limitatieve lijst van de voorschriften die strijdig zijn met het ruimtelijk uitvoeringsplan en die opgeheven worden.

[...]

IV. BESLUIT

Enig artikel

Het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Eekhoornhof’ te Boortmeerbeek, zoals definitief vastgesteld door de gemeenteraad bij besluit van 16 december 2013, bestaande uit een toelichtingsnota, een plan met de bestaande feitelijke toestand, een plan met de bestaande juridische toestand, een grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften, goed te keuren, met uitsluiting van:

- ‘Het aandeel sociale huisvesting zal worden vastgelegd ... ten hoogste 20% van het totaal aantal woongelegenheden.’, op p.21 van de toelichtingsnota;
- hoofdstuk 3.3.1.1, hoofdstuk 3.3.1.2 en hoofdstuk 3.3.1.3, op p.12-13 van de toelichtingsnota;
- hoofdstuk 3.3.3, op p.14 van de toelichtingsnota.”

IV. Omvang van het beroep

13.1. In hun memories van antwoord wijzen de verwerende partijen erop dat het gemeentelijk RUP bestaat uit duidelijk onderscheiden deelplannen. Volgens de verwerende partijen dient een eventuele vernietiging beperkt te worden tot het plangebied 2 “Keizerikbeek”.

De tussenkomende partij sluit zich bij deze exceptie aan.

13.2. Aangezien hierna zal blijken dat de middelen ongegrond zijn zodat het beroep moet worden verworpen, heeft de in randnummer 13.1 bedoelde vraag naar de omvang van de vernietiging geen antwoord.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

14.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 2.2.2, § 1, *juncto* 2.2.14 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) en van “het materiële motiveringsbeginsel [en] het rechtszekerheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur”.

14.2. De verzoekende partij zet uiteen dat het bestreden uitvoeringsplan op haar percelen onmiskenbaar een bestemmingswijziging doorvoert die aanleiding kan geven tot een planschadevergoeding. Blijkens de tekst van het tweede bestreden besluit omvatte het dossier van het uitvoeringsplan een register van de percelen waarop een bestemmingswijziging wordt doorgevoerd die aanleiding kan geven tot een planschadevergoeding, een planbatenheffing, of een compensatie. Volgens de verzoekende partij blijkt evenwel uit de tekst van het eerste bestreden besluit en uit “artikel 1” van het tweede bestreden besluit dat het voornoemde register niet door de gemeenteraad werd vastgesteld en evenmin door de deputatie werd goedgekeurd. Door zonder enige motivering het register niet vast te stellen en niet goed te keuren hebben de verwerende partijen de aangehaalde rechtsregels geschonden.

Beoordeling

15. Stuk 6 van het door de tweede verwerende partij neergelegde administratief dossier is een plan “4/4” “RUP Eekhoornhof. Register planbaten/planschade” waarop verzoekers percelen geel zijn ingekleurd, wat blijkens de legende betekent dat het gaat om een “Bestemmingswijziging die mogelijks aanleiding [geeft] tot een planschadevergoeding” (hierna: het plan “4/4”).

16. Op de achterzijde van het plan “4/4” is volgende vermelding aangebracht:

“Gezien en definitief vastgesteld door de gemeenteraad in de vergadering van 16 december 2013.

Op bevel,

De Secretaris

De Voorzitter.”

Na de hiervoor geciteerde vermelding volgen de handtekeningen van de gemeentesecretaris en de voorzitter van de gemeenteraad.

17. Op het schutblad van het plan “4/4” is volgende vermelding aangebracht:

“Provincie Vlaams-Brabant - dienst ruimtelijke ordening

[...]

om gevoegd te worden bij het besluit van de deputatie van 3 april 2014.”

Na de hiervoor geciteerde vermelding volgt de handtekening van het diensthoofd ruimtelijke ordening van de provincie Vlaams-Brabant.

18. Anders dan verzoekende partij voorhoudt, kan uit de tekst van het eerste bestreden besluit en uit het enig artikel van het tweede bestreden besluit niet worden afgeleid dat het plan “4/4” – zijnde het in het middel geviseerde register – niet door de gemeenteraad zou zijn vastgesteld en niet door de deputatie zou zijn goedgekeurd.

19. Wegens gebrek aan feitelijke grondslag wordt het eerste middel verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

20.1. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 2.2.13, §§ 2 en 3, VCRO en van het “motiveringsbeginsel, rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur”.

20.2. Verzoekende partij stelt dat het bestreden uitvoeringsplan het bestaande, verlaten campingterrein Eekhoornhof dat minstens één kilometer van de kern van Schiplaken verwijderd ligt, herbestemt voor een project van grondgebonden eengezinswoningen, en ter compensatie daarvan een gebied dat wél deel uitmaakt van de kern van Schiplaken, minstens er naadloos bij aansluit, herbestemt van woonuitbreidingsgebied naar natuurgebied.

Volgens de verzoekende partij kan uit het advies van de Gecoro enkel worden afgeleid dat deze commissie zelf het gebied Eekhoornhof beschouwt als niet gelegen in de woonkern van Schiplaken. De verzoekende partij wijst erop dat uit figuur 8 van de kaartenbundel horend bij het GRS blijkt dat de gemeentelijke overheid zeer restrictief opvat wat als kern van Schiplaken kan worden beschouwd.

Gelet op de ligging van het gebied Eekhoornhof gaat het bestreden uitvoeringsplan naar de mening van de verzoekende partij in tegen de bepalingen van het GRS en van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan volgens welke het buitengebied moet worden gevrijwaard van woonontwikkeling.

20.3. Tot slot voert de verzoekende partij aan dat de in deelplan 2 doorgevoerde herbestemming van haar percelen naar natuurgebied in strijd is met de beleidsoptie van het GRS dat de bestaande woonuitbreidingsgebieden in reserve moeten blijven.

Beoordeling

21. In haar onder randnummer 20.3 weergegeven argumentatie gaat de verzoekende partij voorbij aan de specifieke bepalingen in het richtinggevende deel van het GRS voor het woonuitbreidingsgebied achter de Bieststraat en aan de bindende “bepaling 11” van dit GRS (randnr. 4) waarin de herbestemming van een deel van dit woonuitbreidingsgebied naar natuurgebied is voorzien. De verzoekende partij vergist zich dan ook waar zij meent dat voor haar percelen het

“uitgangspunt” zou gelden dat bestaande woonuitbreidingsgebieden “in reserve” moeten blijven.

22. Het uitgangspunt van de onder randnummer 20.2 weergegeven argumentatie is dat het gebied Eekhoornhof gelegen zou zijn buiten de woonkern van Schiplaken en bijgevolg deel zou uitmaken van het buitengebied. Om de hierna volgende redenen kan de verzoekende partij niet overtuigen van de juistheid van dit standpunt.

Plan 8 bij het informatieve deel van het GRS, waarop de verzoekende partij zich beroept, betreft een weergave van de bestaande “microstructuur” van Schiplaken. Daarop wordt aangeduid dat het merendeel van de bebouwing ten noorden van de Bieststraat “wijkbebouwing” is, naast een gedeelte “lintbebouwing”. Op deze figuur zijn onder meer ook het kerkhof, het kasteel van Schiplaken en de kerk aangeduid. Rond de kerk is een ovaal in stippellijn aangebracht, waarvoor de legende “kern” weergeeft.

Gelet op het bij het richtinggevende deel van het GRS horende plan 10 (randnr. 3.3) kan, anders dan de verzoekende partij aanvoert, uit het bij het informatieve deel horende plan 8 niet worden afgeleid dat de gemeentelijke overheid zou aannemen dat het gebied Eekhoornhof gelegen zou zijn buiten de woonkern van Schiplaken.

Het is ook ten onrechte dat de verzoekende partij voorhoudt dat uit het advies van de Gecoro zou kunnen worden afgeleid dat die commissie het gebied Eekhoornhof beschouwt als niet gelegen in de woonkern van Schiplaken. In haar advies heeft de Gecoro precies alle argumenten van de verzoekende partij om aan te nemen dat dat gebied buiten die woonkern gelegen zou zijn, gemotiveerd verworpen.

Daar de verzoekende partij niet kan overtuigen van de juistheid van haar uitgangspunt wordt de daarop gesteunde argumentatie verworpen.

23. Het tweede middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

24.1. In een derde middel wordt de schending aangevoerd van artikel 4.2.3 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM), alsook de schending van “de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur”.

24.2. De verzoekende partij betoogt dat de screeningsnota “ontheffing MER” volstrekt onvolledig is opgesteld. Zij meent dat in deze nota het aspect “fauna en flora” van het gebied Eekhoornhof al te summier besproken is.

De verzoekende partij poneert dat de biologische waarderingskaart (versie 01-2007) volledig achterhaald is, hetgeen blijkt uit haar vaststellingen ter plaatse. Zij voegt een fotoreportage toe die volgens haar bewijst dat het gebied Eekhoornhof een volwaardig bos is geworden, waar fauna en flora zich weelderig ontplooiën. Het voormalig campingterrein is tot een volwaardig stuk natuur volgroeid en heeft volledig aansluiting gevonden met de uitloper van het Schiplakenbos.

Volgens de verzoekende partij is de screeningsnota manifest onvolledig en onvoldoende aangezien naar alle redelijkheid mag verwacht worden dat de ontwikkeling van een woonzone op het voormalig campingterrein aanzienlijke milieueffecten zal teweeg brengen, minstens op het aangrenzende stuk bos. Kunstmatig aangeplante groenvoorzieningen staan in schril contrast met het volwaardig bos dat zich gedurende jaren heeft kunnen ontwikkelen in het gebied Eekhoornhof.

De verzoekende partij besluit dat de dienst Mer bij het opmaken van de ontheffingsbeslissing volledig om de tuin is geleid door de plannende overheid en op basis van verkeerde gegevens een beslissing heeft genomen.

25. In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat uit de door haar neergelegde fotoreportage blijkt dat de screeningsnota niet in alle redelijkheid kon aannemen dat het voormalige campingterrein heden een braakliggend stuk grond is, begroeid met gras, lage planten en struiken en verspreid ingeplante hoogstammige bomen.

26. In haar laatste memorie verwijst de verzoekende partij naar haar verzoekschrift en haar memorie van wederantwoord.

Beoordeling

27. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht vermag de Raad van State niet zijn beoordeling inzake de mogelijke milieueffecten van een uitvoeringsplan in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. Hij is wel bevoegd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

28. In de screeningsnota wordt, wat de fauna en flora betreft, het gebied Eekhoornhof als volgt beschreven:

“De vroegere camping Eekhoornhof is inmiddels helemaal verdwenen. Het is een braakliggend stuk grond, begroeid met gras, lage planten en struiken en verspreid ingeplante hoogstammige bomen. Naaldbomen en berken zijn de overheersende boomsoorten. Op het terrein staan nog enkele restanten van bebouwing en verhardingen. In het zuiden van het deelgebied, langs de Rubenslaan, staan drie eengezinswoningen in open bebouwing. Volgens de biologische waarderingskaart (versie 01-2007) is de volledige zone biologisch minder waardevol. Door het verdwijnen van de camping is de vegetatie op het terrein toegenomen, vooral het struikgewas. De resterende bebouwing en verharding zijn deels overwoekerd.”

29. Het uitgangspunt van het middel is dat het gebied Eekhoornhof “een volwaardig bos” zou geworden zijn, wat volgens de verzoekende partij blijkt uit haar eigen vaststellingen ter plaatse. Ten bewijze daarvan legt zij zeven foto’s neer die elk enkele bomen en struiken tonen. De verzoekende partij stelt dat de in de screeningsnota gehanteerde biologische waarderingskaart “versie 01-2007” achterhaald is.

30. Met het auditorsverslag neemt de Raad van State aan dat de verzoekende partij niet kan overtuigen van de juistheid van haar uitgangspunt, temeer daar het gebied Eekhoornhof ook in de uit 2014 daterende versie van de biologische waarderingskaart wordt aangemerkt als biologisch minder waardevol.

De op het voornoemde uitgangspunt gesteunde argumentatie wordt verworpen.

31. Verder moet worden vastgesteld dat het middel een herneming is van hetgeen de verzoekende partij in haar tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschrift heeft aangevoerd.

Dit bezwaar werd door de Gecoro als volgt beantwoord:

“De GECORO is van mening dat de volledige beschrijving van het aspect fauna en flora uit de screening moet worden beschouwd. Er wordt immers niet enkel verwezen naar de biologische waarderingskaart voor het plangebied, maar ook naar de ecosysteemkwetsbaarheidskaarten, de aard van de flora in het gebied, de fysische kenmerken van het gebied en de rela[tie] groen en natuur in de omgeving. In de nota wordt niet ontkend dat het bestaande groenbestand wellicht verloren zal gaan bij het project, maar dat het deels binnen het plangebied kan hersteld worden, binnen het woonproject. De nota stelt evenmin dat er geen effecten zullen zijn, doch dat er geen aanzienlijke effecten op fauna en flora verwacht worden. De GECORO stelt vast dat deze analyse, die dus verder gaat dan enkel een weergave van de biologische waarderingskaart, en de conclusies bevestigd werden door de adviserende instanties en door de Dienst Milieueffecten-rapportagebeheer.

De GECORO verwijst in dit verband expliciet naar het advies van ANB, opgenomen in de bijlage van de screeningsnota.”

Het blijkt dat de verzoekende partij de hiervoor geciteerde weerlegging op geen enkele manier bij zijn middel betreft.

32. Het middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

33.1. In een vierde middel wordt de schending aangevoerd van artikelen 2.2.14 *juncto* 2.215 VCRO en van het “materieel motiveringsbeginsel, het rechtszekerheids[-] [en] vertrouwensbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur”.

33.2. De verzoekende partij wijst erop dat de gemeenteraad in het eerste bestreden besluit verkeerdelijk heeft vastgesteld dat het advies van de Gecoro zou luiden: “gunstig, mits schrapping van een zin [...] uit de toelichtingsnota”. In werkelijkheid luidt het advies van de Gecoro volstrekt anders.

Volgens de verzoekende partij kan uit de aangehaalde overweging van het eerste bestreden besluit enkel worden afgeleid dat de gemeenteraad bij de definitieve vaststelling van het bestreden uitvoeringsplan op geen enkele wijze ten gronde kennis heeft genomen van de door de Gecoro geformuleerde bezwaren/opmerkingen.

De verzoekende partij stelt dat de gemeenteraad duidelijk het advies van de deputatie heeft verward met de door de Gecoro geformuleerde opmerkingen/bezwaren. Uit het definitief vastgestelde uitvoeringsplan blijkt dat al de door de Gecoro voorgestelde aanpassingen stuk voor stuk zijn doorgevoerd. Zo zijn er in het plangebied 3 “Achter de Kerk”, ten opzichte van het ontwerpplan, cruciale wijzigingen doorgevoerd in het definitief vastgestelde uitvoeringsplan, zonder dat uit de motivering van het eerste bestreden besluit

blijkt dat de gemeenteraad van deze wijzigingen op de hoogte zou zijn geweest, laat staan dat hij deze wijzigingen bij zijn oordeel zou hebben betrokken. Volgens de verzoekende partij kan nergens uit het eerste bestreden worden afgeleid welke instantie tot de door de Gecoro voorgestelde wijzigingen heeft beslist (op initiatief van het college van burgemeester en schepenen?), terwijl deze bevoegdheid nochtans uitdrukkelijk toekomt aan de gemeenteraad.

34. In haar laatste memorie stelt de verzoekende partij dat uit het loutere gegeven dat het advies van de Gecoro is bijgevoegd als bijlage bij het eerste bestreden besluit en het feit dat de door de Gecoro voorgestelde aanpassingen stuk voor stuk zijn doorgevoerd, hoegenaamd niet blijkt dat de gemeenteraad van deze aanpassingen heeft kennis genomen, of deze aanpassingen ooit ten gronde zou hebben beoordeeld.

Beoordeling

35. Stukken 2, 5 en 7 van het door de tweede verwerende partij neergelegde administratief dossier zijn respectievelijk de stedenbouwkundige voorschriften, het grafisch plan en de toelichtingsnota van het bestreden uitvoeringsplan. Op elk van deze stukken is volgende vermelding aangebracht:

“Gezien en definitief vastgesteld door de gemeenteraad in de vergadering van 16 december 2013
Op bevel,
De secretaris De Voorzitter/burgemeester.”

Na de hiervoor geciteerde vermelding volgen de handtekeningen van de gemeentesecretaris en de voorzitter van de gemeenteraad.

36. Zoals uit de laatstgenoemde stukken blijkt, heeft de gemeenteraad in het definitief vastgestelde uitvoeringsplan al de in het advies van de Gecoro voorgestelde aanpassingen, zoals de toevoeging in het plangebied 3 “Achter de Kerk” van een “Verbinding voor langzaam verkeer” op het grafisch plan (randnr. 11.1), doorgevoerd.

Nu vaststaat dat de gemeenteraad in zijn vergadering van 16 december 2013 alle door de Gecoro voorgestelde aanpassingen heeft doorgevoerd, valt niet in te zien hoe diezelfde gemeenteraad, zoals de verzoekende partij voorhoudt, de door de Gecoro voorgestelde aanpassingen “[niet] bij [zijn] oordeel zou hebben betrokken”.

Met het auditorsverslag wordt aangenomen dat de vermelding in het eerste bestreden besluit als zou het advies van de Gecoro “gunstig, mits schrapping van een zin uit de toelichtingsnota” luiden, een louter materiële verschrijving betreft die zonder invloed is op de wettigheid van dit besluit.

37. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan elk van de verwerende partijen.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventwintig april 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust